

עיריית תל-אביב - יפו
פרוטוקול מס' 24
ישיבת פורום מועצה מתאריך 21/09/08

פרוטוקול מס' 24 של פורום מועצה מתאריך 21/09/08

משתתפים: א. שומר מ. וירשובסקי מ. מוזס

ש. מזרחי ש. מסלאוי ד. ספיר

נוכחים: מ. לייבה א. בן-שושן ר. זלוף ע. סלמן

ד. לב ד. לוטן ע. חוברה ע. גביש

ר. בסר-הרפז ג. בן-חורין נציגי תנועות הנוער

רשמה: ישראלה אגמון

פרוטוקול ישיבת פורום מועצה מס' 24
מתאריך כ"א אלול תשס"ח (21/09/08)

- 2 -

על סדר היום:

תנועות הנוער - ערכים ומניעת אלימות.

29. תנועות הנוער - ערכים ומניעת אלימות:

מר מזרחי:

שלום לכולם.

לאלה שלא מכירים - שמי שמוליק מזרחי, חבר מועצת העיר תל-אביב-יפו.
נמצאים אתנו גם יו"ר המועצה - מר אריה שומר, חבר המועצה וזקן החברים - מר מרדכי וירשובסקי. יושבת כאן הגב' דפנה לב - יו"ר מינהל החינוך והתרבות בעיריית תל-אביב יפו. ומר עידן גביש - שמיד יציג את הנושא. ומר דרור לוטן - סגן יו"ר המינהל, ונציגים של תנועות נוער. הגיע גם מנכ"ל עיריית תל-אביב - מר מנחם לייבה. ומר אשר בן-שושן - סמנכ"ל העירייה. שלום.
לצערנו הרב, כנראה בגלל סמיכות לבחירות, חברי המועצה לא מצאו זמן להתפנות כדי להגיע לדיון.

מר שומר:

זו השגיאה שלהם. אני אומר את זה.

מר וירשובסקי:

הפעם זה התרוץ.

מר מזרחי:

אני לא רוצה להגיד שזה חוסר התייחסות, אבל אני חושב שמי שמכיר ומוקיר את העבודה המצוינת של תנועות הנוער ואת החשיבות שלהם - גם הערכית, גם האנושית וגם את התרומה - גם לעיצוב החברה, להתנדבות וכל הפעילות שתנועות הנוער עושות. ובעיקר אותם מלח הארץ - אפשר לומר - שלא במרכאות, שתורמים תרומה חשובה מאוד לחברה, הם גם אלה שלא מתפתים להכנס למעגל של פשיעה, של שימוש בסמים, של התפרעויות בדיסקוטקים, במועדונים, הם לא אלה שנמצאים בכותרות של אותם נערים, שלצערנו הרב אנו פוגשים לעתים מאוד מזומנות בעתונות, בעיקר בימי ראשון, ומה שקורה בחברה.
לתנועות הנוער יש חלק חשוב מאוד בנושא של עיצוב דמותו של הדור הבא שלנו. בית הספר לא מסוגל לעשות את זה, אני חושב שגם המתנ"סים לא יכולים לעשות את זה, מי שיכול לעשות את זה זה תנועות הנוער. אני מאמין מאוד גדול בנושא הזה, אני גם באתי משם. היתי במחנות העולים, הייתי גם בנוער העובד כנער עובד, ואני מכיר את התנועות האלה. אני גם מכיר גם תנועות אחרות, ואני יודע את הפעילות החשובה. התמזל מזלי שהבנות שלי הן בוגרות הצופים וגם

**פרוטוקול ישיבת פורום מועצה מס' 24
מתאריך כ"א אלול תשס"ח (21/09/08)**

- 4 -

היו אפילו מדריכות בצופים, כך שאני מכיר את כל המעגלים האלה של תנועות הנוער, ואני רואה את החשיבות המאוד מאוד רבה.

אין שום ספק שהעירייה משקיעה לא מעט בתנועות הנוער. לא מעט- גם בנושא תקציבים וגם בנושא מבנים, אבל אני חושב שצריך לעשות הרבה יותר. אני חושב שעדיין חסרים לנו מבנים, עדיין חסר לנו כוח אדם, עדיין חסרים תקציבים- כדי לאפשר לתנועות הנוער להרחיב ולעשות יותר במסגרת הזו של תנועות הנוער.

מר עידן גביש יציג את הנושא, עם מצגת יפה מאוד שהוא הכין לטובת העניין הזה, ואנו נוכל לראות מה זה מקיף ומה זה כולל. לאחר מכן נשמע את נציגי תנועות הנוער- שיספרו לנו מה נעשה אצלם, מה הצרכים שלהם, מהן הבעיות, וכמובן את הדברים החיוביים שישנם, צריך להציג גם את זה וגם את זה.

אנו רואים בכל עצרת, בכל הפגנה שמדברת בנושא דמוקרטיה, אנו רואים בתנועות הנוער שהן הראשונות שמגיעות וסוחפות את ההמונים, גם בכך זהו וגם במקומות אחרים. לכן אני חושב שאנו צריכים לעשות הכל כדי לחזק אותם, כדי לסייע להם, כדי שהם יוכלו למלא את השליחות שלהם. כמובן- כל תנועה עם האמונה שלהם, עם הערכים שלהם, עם תפיסת העולם שלהם, ואני חושב שלכל תנועה יש מקום- בלי קשר לצד הפוליטי, מה הזיקה הפוליטית של זה או אחר, אבל שה"כ כתנועות נוער אני חושב שיש חשיבות רבה מאוד לנושא הזה.

מר עידן גביש:

(הצגת הדברים מלווה בשקפים) אחר צהרים טובים ותודה על ההזדמנות.

היום כנראה באופן סמלי- הוא היום הראשון של שבוע תנועות הנוער במדינת ישראל, בארץ ישראל, על פי ההכרזה של שרת החינוך. ובמקרה גם- למנהל מדור תנועות נוער של עיריית תל-אביב נולדה בת, אז כנראה שהכל קשור.

שבוע תנועות הנוער בעצם נועד לתת PUSH לתנועות הנוער בארץ, ובאותו שבוע לפתוח את בתי הספר. אני חייב לומר שבעיר תל-אביב יפו זה די מובן מאליו. אפשר להכנס לאתרי האינטרנט השונים ולראות מה קורה בבתי הספר התיכוניים מבחינת הפעילות של תנועות הנוער. אני גם אמרתי שהשבוע מתחיל מאוחר, כי כל התנועות כבר התחילו את הפעילות, וזה רק בא להעיד ולסמל מה קורה בעיר תל-אביב בהקשר של תנועות נוער.

נתחיל באידיאולוגיה. לי לפחות אין שום ספק שהכלי שנקרא תנועות נוער, למרות שיש כאלה האומרים שהוא כבר עבר מהעולם, והיום האחוזים הארציים הם יחסית נמוכים, אבל גם כבוגר תנועת נוער וגם כמי שעוסק בזה שנים רבות, במגוון התנועות, אין ספק שזה כלי חינוכי ממדרגה ראשונה. אנחנו לא מכירים היום עוד במה לנער ממוצע- לבוא לידי ביטוי מבחינת הכשרונות שלו והיכולות שלו. מחקרים מראים שבסופו של דבר בוגרי תנועות הנוער, ורואים את זה הרבה פעמים גם בצבא ובמסגרות אחרות, בסופו של דבר הם איכות מנצחת. היום יותר מתמיד מאוד חשוב

**פרוטוקול ישיבת פורום מועצה מס' 24
מתאריך כ"א אלול תשס"ח (21/09/08)**

- 5 -

להשקיע בנושא. אני מיד אספר מה קורה, לפחות מבחינתנו, בעיר תל-אביב יפו, אבל זו בהחלט מגמה שצריך לדחוף אותה עוד ועוד.

רק בשביל להמחיש: כמובן באופן כוללני, וזה לא בא להעיד על כאלה שלא הולכים לתנועת נוער שהם לא יוצאים בסדר, אבל אין ספק בכלל שמי שהולך לתנועות נוער, ובטח מי שממשיך את המסלול ומסיים אותו בסוף כתה יב', ויש פה תנועות שיספרו גם מה קורה אחרי כתה יב' ומה קורה אחרי הצבא, אבל אין ספק שזה משפיע על יותר מנהיגות ולקיחת אחריות, על יותר סובלנות, והתנדבות ועזרה לזולת, שזה משהו שהוא בבסיס של כל תנועה. זה דבר שהוא משותף היום לכל התנועות.

רצון להשפיע על החברה: בוגרי תנועות הנוער- יש להם עמדה, הם מביעים את דעתם, חשוב להם מה שקורה פה במדינה, הם לא יושבים ככה על הספסל ומשקיפים על מה שקורה. זה מוסיף הרבה מאוד עניין והנאה. מעבר לכל האידיאולוגיה בסופו של דבר מתחברים לעניין החברתי.

מוטיבציה להצלחה בחיים. כלומר – אנו רואים הרבה מאוד בוגרי תנועות נוער מכל הגוונים, מה קורה אתם בגילאי 20, 30, 40 – גם מבחינת לימודים אקדמיים, גם מבחינת משפחה, גם מבחינת העיסוק שלהם וגם מבחינת התרומה שלהם לחברה.

וכמובן גיוס. היום מדברים במונחים של גיוס או לא גיוס, גם גיוס משמעותי לצה"ל. אפשר ללכת לבה"ד 1 ולראות בטקסים בסופו של דבר כמה בוגרי תנועות נוער יש לנו שם.

כמובן שבני הנוער עסוקים בתנועת נוער. מי שמכיר קצת את החיים, החיים הם מאוד עסוקים. כי מעבר למבחנים- יש את הבית הראשון שזו תנועת הנוער, והחבר'ה מאוד מאוד עסוקים, כך שקשה מאוד להיתקל באלימות. וגם כאשר יש בתוך התנועות בעיה של אלימות, וסה"כ תנועות הנוער משקפות את החברה, גם בתנועות עצמן יודעים איך להתמודד עם זה, ואני מקווה שהנציגים יספרו לנו בהמשך.

כמובן הנושא של אלכוהול וסמים. שיעמום ובטלה.

מדברים היום על בני נוער שנמצאים מול המחשב ומול הטלביזיה. בסופו של דבר- בהתנהלות הממוצעת של תנועת נוער זה לא קיים. כלומר, החבר'ה מאוד עסוקים, ויש גם לחץ חברתי- חיובי. אתה לא יכול לשבת מול מחשב, יש יום עבודה, יש פעילות. עכשיו קיבלתי הרבה מאוד תלונות על יוטות שיש בתל-אביב, על הרבה מאוד לכלוך ובלגן, זה דבר שלילי, אבל בסופו של דבר אני רואה בזה גם משהו חיובי.

וגם הנושא של השתמטות מצה"ל, אני חושב שזה משהו שביום-יום של התנועות לא קיים בכלל. יש לנו סדר גודל של 13,500 חניכים, וחשוב לציין שזה מכתות ד' עד יב'. כאשר מבחינת תנועות הנוער יש לנו את:

תנועת הצופים- הנהגת תל-אביב יפו.

**פרוטוקול ישיבת פורום מועצה מס' 24
מתאריך כ"א אלול תשס"ח (21/09/08)**

- 6 -

יש לנו שתי תנועות חרדיות שמוכרות על ידי משרד החינוך, שזה: היכלי העונג ובנות בתיה. הנוער העובד והלומד- על גווניו השונים. תנועת עזרא.

שבטי הצופים האורתודוקסיים, ביפו יש לנו 2 שבטים אורתודוקסיים- נוצרים. בני עקיבא. מועדון הצופים המוסלמי. השומר הצעיר. והמחנות העולים.

אלה הם התנועות, שה"כ מגוון מאוד מכובד של תנועות נוער, כאשר אפשר לראות את הפריסה שלהן מצפון ועד הדרום, כאשר יש ריכוז מבחינת חניכים, כמות גדולה מאוד של חניכי הצופים בצפון, ואפשר לראות את הפריסה. בצפון יש גם תנועות אחרות, אבל שה"כ יש מצבור חזק מאוד של תנועות בדרום, וזו בכלל מגמה שלנו כמחלקה- להעצים את תנועות הנוער בדרום. כאשר באה תנועת נוער ואומרת- אנו רוצים לתרום לעיר תל-אביב, קודם כל יש להם חץ לכיוון יפו והדרום. זה מאוד חשוב לנו. אנו לא רוצים שתנועה תפעל פה סתם- כי צריך לפעול, אנו רוצים, כאשר אנו עושים בדיקה לפי שכונות, אנו בודקים איפה יש פעילות של תנועת נוער, כמה חניכים מגיעים, רואים מה הפוטנציאל, ועל פי זה אנו מכוונים את התנועה, ובהתאם לזה אנו כמחלקה משקיעים. כלומר, תנועת נוער שבאה ועושה דברים, ואני אתן לדוגמא את בני עקיבא. כאשר בני עקיבא- בשנתיים האחרונות עושה גדולות ונצורות בשכונת התקווה, הם מרגישים שיש רוח גבית מבחינתנו, ואנו מעודדים את הפעולה.

מבחינת היעדים המרכזיים:

כמו אמרתי, בצפון אנו במצב טוב. אנו מעוניינים להגדיל משמעותית את המספר בשכונות הדרום וביפו, רוב המשאבים מכוונים לשם, והתנועות גם יציגו מה הן עושות בשביל זה.

הנושא של שילוב תנועות נוער. אני מאוד לא אוהב שיש איזו תנועת נוער, איזה שבט, קן או סניף, והם נמצאים בתוך העולם שלהם- ולא מעניינים אותם-- לא בתי הספר, לא המרכז הקהילתי ולא עוד כל מיני פעילויות. אנו מאוד מעודדים שמרכז השבט או רכז הסניף או הקומונר- יהיה חלק מהסביבה, ואני חושב שהיום-ברוב תנועות הנוער זה מה שקורה. אני יודע לפחות על בני עקיבא, הנוער העובד והלומד, והצופים- שזה משהו שביום-יום עובד.

הגענו למסקנה, ודיברנו במיוחד על הדרום, שהפעילות המסורתית היא טובה במקומות מסוימים. אין ספק שכשיש פעילות של שבט צופים בדרום, כשרוב ההורים הם בוגרי תנועת נוער, באופן טבעי הילדים מגיעים לשם, זה יופי של פעולה וזה עובד מצוין. לגבי מה שקורה בדרום- אנו צריכים לעשות שינויים בהתאם לתקופה, והיום הרעיון הוא לקחת את הפעילות המסורתית ולהרחיב אותה. להרחיב אותה בהתאם לצרכים, והיום הצורך המרכזי זה סיוע בלימודים או

**פרוטוקול ישיבת פורום מועצה מס' 24
מתאריך כ"א אלול תשס"ח (21/09/08)**

- 7 -

בשיעורי בית, זה משהו שתנועות הנוער בהחלט יכולות לעשות, זה גם משהו שימשוך יותר חניכים, וזו המגמה המרכזית.

יעד רביעי זה שילוב של אוכלוסיות שונות. כולם יכולים להיות בתנועות נוער. אנו רואים את זה בתנועות השונות. לפעמים זה פליטים וילדים של עובדים זרים, ואתיפים שנקלטו יפה ביפו מבחינתנו, וילדי החינוך המיוחד- שאנו רואים בפרוייקטים יפים בצופים, ובעצם תנועות הנוער פתוחות לכולם, ועיריית תל-אביב מסייעת רבות. זה לא רק באמירה, יש פה גם עניין של משאבים. היעד החמישי הוא שילוב תנועות הנוער בחגיגות ה-100, כאשר הדובדבן זה ארועי עיר הנוער- שזה שם זמני, באוגוסט 2009.

מבחינת הקשר: במפגשים עם עמיתי מערים אחרות- אני חושב שהעיר תל-אביב יפו היא המובילה בכל מה שקשור לתנועות נוער. מדברים הרבה פעמים על תל-אביב, בועה, בירת הנהנתנות, אני חושב שדווקא בנושא תנועות הנוער זה בדיוק הפוך ממה שתמיד מציגים. יש פה יופי של פריחה. זה כמובן ממש לא ה-TOP מבחינתנו, אבל יש פה עבודה יפה, ואני חושב שהקשר בין עיריית תל-אביב יפו לתנועות הנוער הוא קשר מצוין. מעבר לנושא התקציבי והמשאבים- שאין להם אחר ורע ביחס לערים אחרות, אני חייב לומר שיש פה גם משאבים אנושיים. כלומר, יש פה מחלקה שלמה שאחוז ניכר מזמנה מתעסקת עם תנועות נוער- הן בנושאים הטכניים, אבל גם בנושאים של פעילות, קצת אידיאולוגיה. הרבה פעמים נציגי תנועות מופתעים. הם מדמיינים נציגי עירייה שבאים ומדברים אתם על השיבר של המים, אבל לנו כאנשי עירייה חשוב לקדם את הנושא החינוכי ואת נושא הפעילות- לא פחות מהנושאים התקציביים.

אנו מדברים על קשר של העירייה עם תנועות הנוער:

סיוע בתקציבים לפעילות שגרתית, טיולים ומחנות.

נושא הבינוי הוא נושא מאוד מאוד משמעותי, שהסניפים, שבטים, קינים ייראו- גם כמו שצריך, כמובן ביחס לפריחה שיש היום במוסדות החינוך הפורמלי- שנראים היטב בעיר.

וגם בכלל, בנושא של תחזוקה ובריאות- שלילדים יהיה מקום הולם. אנו מוציאים היום תנועות נוער ממקלטים ומקומים להם סניפים חדשים, כך שזה יהיה בצורה מכובדת.

מר עידן גביש:

כפי שציינתי, יצירת שותפויות במרחבים הקהילתיים. כפי שציינתי- החיבורים בקהילה.

בנושא של החינוך הפורמלי- מדהים לראות איך מנהלי בתי הספר, גם בבתי הספר היסודיים וגם בעל-יסודיים, פותחים את השערים של בית ספר באופן חופשי. אני לא חושב שיש פה תנועה אחת בעיר שנתקלה במנהל כזה או אחר שאמר להם- היום לא מגיעים לגיוסים. להפך. אני אוכל להפיץ תמונות- להראות מה קרה לכמה מעוזים. בית ספר "אליאנס" בשבוע שעבר נצבע כולו, הפך להיות בית ספר של הצופים. לדעתי- לא לימדו שם בכלל, אי אפשר היה ללמד, פשוט המנהלת

**פרוטוקול ישיבת פורום מועצה מס' 24
מתאריך כ"א אלול תשס"ח (21/09/08)**

- 8 -

נתנה אפשרות לגייס באופן שהוא יוצא דופן, וכך גם מנהלים אחרים, ובאמת אני רק מברך. זה פשוט טבעי, זה פשוט ברור לכולם שהפעילות אחר הצהרים היא חשובה. והדבר האחרון זה ליווי ותמיכה בפרוייקטים ייחודיים. יש לנו קיבוץ עירוני, נושאים של התנדבות, קיבוץ עירוני של הנוער העובד והלומד ביפו, קיבוץ עירוני חדש של בני-עקיבא בשכונת התקווה, וכו' וכו' וכו'.

אני אשמח אם יעלו נציגי תנועות הנוער קצת לספר על הפעילות שלהם בעיר. סה"כ זו פעילות מבורכת, ולא תמיד יש הזדמנות להשמיע.

נציג מחנות העולים- ברשותכם.

מר עידו פורמנסקי:

שמי עידו פורמנסקי, אני רכז האזור של תל-אביב ושל מה שנקרא אצלנו בתנועה- אשכול מרכז.

מר טל:

אני טל, אנחנו בדיוק בחפיפה. המקל עובר לעידו, אנו שנינו חברים בקיבוץ עירוני שמתרקם בעיר הרצליה- של מחנות העולים. זה חלק מתופעה נרחבת של קיבוצים עירוניים, קיבוצי מחנכים בעצם- שמתחילים לקום.

נספר קצת.

כמו שראיתם במצגת- יש שני מחנות בעיר, אחד שנמצא בשכונת קרית-שלום בדרום, אחד שנמצא ממש פה ליד- מול מגדל המאה. שניהם מחנות מאוד וותיקים. תנועת מחנות העולים קמה בעיר תל-אביב, היא קמה בגמנסיה הרצליה בשנת 1926 כאיזהשהו רצון של נוער וילדים- קצת לדעת יותר, קצת להרגיש יותר את המדינה, קצת להרגיש יותר את הציונות, וזה משהו שקורה כבר 81 שנה. במסגרתו הוקמו והושלמו 41 קיבוצים, חלק מהקמת הפלמ"ח היה חלק נכבד של התנועה, אבל זה הסטוריה. בואו נדבר על עכשיו.

מר עידו פורמנסקי:

כמו שטל אמר, היום תנועת מחנות העולים מפעילה שני מחנות בעיר תל-אביב, כשהפעילות שלנו מתרכזת כמובן, כמו כל תנועות הנוער, בפעילויות של אחר-צהרים, פעילויות נער, ילדים מכתות ד- עד יב' שמגיעים לפעילות- בנסיון באמת לספק איזושהי אלטרנטיבה אמיתית לחיי נוער כמו שהם בישראל. הסתכלתי על המצגת וראיתי כל כך הרבה דברים שאני מרגיש שאנו גאים בהם היום, בין אם זה נושא השתמטות מצה"ל, ואלכוהול וסמים, ואלים, ושיעמום ובטלה- שאלה דברים שאנו רואים כמה הם פוגעים בנוער שלנו, והנסיון להתעמת עם הדברים האלה, להתעסק בהם וליצור אלטרנטיבה- הוא חשוב, ואנו מרגישים שאנו תמיד עם היד על הדופק.

**פרוטוקול ישיבת פורום מועצה מס' 24
מתאריך כ"א אלול תשס"ח (21/09/08)**

- 9 -

בדרום אנו פועלים בשכונת קרית שלום, יש לנו שם חניכים כאשר המטרה והנסיון הוא להביא אותם למחנה וליצור להם מסגרת בתוך השכונה- שתצליח בעצם להעצים אותם. גם להרחיק אותם מאיזהשהם מוקדי אלימות- שהם קשים הרבה פעמים. וגם יש איזושהי תופעה- שכאשר הם גדלים הם קצת בורחים מהשכונה ובורחים מהדרום, והנסיון הוא בעצם ליצור להם מקום שמשאיר אותם בתוך השכונה, משאיר אותם בתוך הקהילה, נותן להם במה לעשייה קהילתית, לעשייה בתוך השכונה. מעבר לעשייה בתוך המחנה, אנו גם עובדים עם בתי ספר בעיר. אנו עובדים עם בית ספר "גורדון" פה ממש לא רחוק, ואנו גם עובדים בדרום עם בית ספר יסודי "נופים". חוץ מזה אנו גם מתחילים עכשיו ונכנסים לשיתוף פעולה עם בית ספר עירוני ה'. הדברים הם רק בתחילת השנה ועכשיו אנו רק בונים את שיתופי הפעולה אתם, גם בנסיון ליצור קבוצות מנהיגות בתוך בית הספר, שיעשו בתוך בית הספר, וגם מחוצה לו, שגם באמת יגיעו למחנה ויצליחו בתוך זה ליצור משהו בתוך הקהילה.

בדרום אנו גם מתחילים עכשיו פרויקט חדש, שהתחלנו אותו כבר בשנה שעברה בצורה אחרת, עם פליטים. 25 נערים פליטים- שהתנועה בעצם הביאה אותם מתל-אביב אל פנימייה זמנית בנהרן, שנהרן הוא קיבוץ של התנועה שנמצא בבקעת הירדן. ובעצם הם הגיעו לשם, ומתוך המקום שהם הגיעו לשם- ולמדו עברית ומתמטיקה, ובעצם ניסו לעבוד אתם על כניסה לחברה הישראלית. הם אחר כך נקלטו בפנימיות, בעיינות ובכדורי, והיום הם לומדים והכל בסדר. ואנו ממשיכים בעצם את הפעילות עם הפליטים בשכונה.

מר טל:

מבקשים לקצר, אבל יש דבר אחד שנראה לי שחשוב מאוד להגיד, ועידן קצת נגע בזה קודם. אנו רואים שלעשות את תנועת הנוער הקלאסית- זה כבר לא מספיק, גם לא לילדים הרבה פעמים. מצד אחד זה לא מצליח למשוך, ומצד שני זה גם לא תמיד מצליח לתת את המענה לכולם. ויש איזושהי ראייה של צרכים מתרחבים- אם זה בפרקי משימה, חיילי נח"ל שמגיעים לעיר, יש גרעין של המחנות העולים בדרום מזרח העיר שפועל ב-4 מרכזים עירוניים וב-4 בתי ספר- חלקם מקצועיים, חלקם עיוניים, ומנסה לתת איזהשהו מענה נרחב יותר ורחב יותר מעבר לתנועת הנוער, במטרה גם למשוך את הילדים לתנועת הנוער אחר כך. לבוא אליהם בדרך שהם לא מכירים, לא לבוא אליהם בהכרח אוטומטית עם החולצה הכחולה, אלא למשוך אותם אלינו גם בצורות אחרות, באופני פעילות אחרים- שיותר מתאימים ויותר נוגעים לחבריה. איזושהי התרחבות של המושג של תנועת הנוער- אל בוגרים ואל פעילות צידית. תודה.

**פרוטוקול ישיבת פורום מועצה מס' 24
מתאריך כ"א אלול תשס"ח (21/09/08)**

- 10 -

מר עידן גביש:

בגלל שא-ב' בתנועות נוער זה היכולת הוורבאלית, אנו נגביל את התנועות ל-5 דקות. תודה רבה למחנות העולים.
אדם- נציג השומר הצעיר, בבקשה.

מר אדם:

שלום לכולם.
אני אדם, אני רכז אזור מרכז שקיני תל-אביב והפעילות בתל-אביב הם חלק מהפעילות שלו.

מר מזרחי:

יש לכם יום הולדת היום.

מר אדם:

כמו שצינת ואני מקווה שאתם יודעים, חגגנו אתמול 95 שנה להיווסדות התנועה, בארוע מאוד מאוד מוצלח שהיה בגבעת חביבה, השתתפו בו כמה אלפים של אנשים, היו שם כמה מתחמים, וזה דבר מאוד משמעותי, בעיקר כי התנועה- כמו שאני מבין שאתם יודעים- לא קמה בארץ, היא קמה בגליציה, מתוך התסיסה שהיתה קיימת בנוער היהודי, וקן תל-אביב היה אחד מ-4 הקינים הראשונים. ב-1930 קם קן תל-אביב בארץ ישראל, עבר כל מיני תהפוכות. הקן הגדול, המרכזי והמסורתי- שרבים וטובים מאנשי התרבות, החינוך וכו' גדלו בו היה בהתחלה ברח' מצדה, לאחר מכן הוא עבר לרח' ריינס. בין לבין קמו – קן יד אליהו, קן צפון, גן יפו, וב-1958 קם קן רמת אביב, וכרגע קן רמת אביב הוא הקן היחידי שפועל. בשנת 2002 הוקם קן אוסישקין,

גב' בוכמן:

איפה הוא?

מר אדם:

הוא נסגר.

גב' בוכמן:

ומה יהיה?

**פרוטוקול ישיבת פורום מועצה מס' 24
מתאריך כ"א אלול תשס"ח (21/09/08)**

- 11 -

מר אדם:

הוא נסגר, כי גם הוא היה חלק מהמיתחם, וכרגע החבריה עברו לרמת אביב. אני אמשיך על השומר הצעיר ולא על הקן הזה.

אני אגיד שחגגנו ממש השנה בקן רמת אביב – 50 שנה של קן, שידע ועדיין יודע מסורת מפוארת- בעיקר של אוטונומיה של חניכים. כלומר, הדבר המרכזי שקיים בסיפור הזה שנקרא השומר הצעיר ברמת אביב, זה חבורה של כל פעם- פלוס מינוס 100 חבריה, שמתחלפת עם השנים, שיוצרת לעצמה את הנוער ואת התרבות, ובעיני זה הדבר שעונה על כל הדברים שעידן הציג קודם. על השיעמום, על חוסר אלימות, על הערכים והאידיאולוגיה והמנהיגות, ומהסיבה הכי פשוטה שיש: ברגע שנוער מתעסק, ודורשים ממנו לחשוב ולעשות בדברים שמעניינים אותו, אז הוא פשוט לא יחפש את הדברים האחרים.

אני אגיד על פעילות עם בתי ספר, שבעיני יש פה איזה עניין שהוא מאוד מאוד משמעותי, שבאמת בשנים האחרונות מבינים אותו יותר ויותר. אנו עובדים בעיקר עם "ליידי דיויס", תיכון חדש ובית ספר "אילנות". אני רק אגיד שבעיני יש פה בעיה מרכזית, שהרבה פעמים אין קו מנחה של המנהל בסיפור הזה, וזה מאוד פרסונאלי. אני יכול לתת דוגמה של תיכון חדש- שהיתה לנו עבודה מעולה אתו בשנה שעברה, ומי שהתחלף זה לא המנהל, זה הרכזת החברתית, ואז פתאום הסיפור נעשה שונה, וצריך באמת להצמיח את הקשר הזה מחדש, כשלא תמיד הרכזים החברתיים רואים את זה באותה צורה.

אני כן אגיד על קן רמת אביב, וזה מאוד קשור, שפנו אלי ואל שירה שהיא רכזת הקן ויושבת שם, הרבה בוגרים, גם בוגרי רמת-אביב וגם בוגרי תל-אביב מרכז, ואמרו לנו: הקן, גם לכשעצמו נראה בצורה קצת יחסית דלה. למרות שהוא נראה בסדר והוא מושקע, המבנה הוא באמת באמת ישן, המבנה הוא מ-1960 ומשהו, זה מן 3 מקומות, שאפילו הגג שלו זה גג אסבסט. הם גם אמרו שהם יוכלו לעזור, אבל זה משהו שנשמח אם החבריה פה יוכלו לעזור לנו.

אני אגיד רק תודה על ההזדמנות. אני אגיד לכם שזה בכלל לא מובן מאליו- שמועצת עיר בוחרת להקדיש מועצה, אני לא יודע אם שלמה או לא, לסיפור כזה של תנועות הנוער. הרבה פעמים אוהבים להגיד שאוהבים את תנועות הנוער, פחות אוהבים לעשות בשביל לאהוב את תנועות הנוער.

זהו.

תודה רבה.

מר עידן גביש:

תודה לאדם מתנועת השומר הצעיר.
אני רוצה להזמין את אתיאל מתנועת בני עקיבא.

פרוטוקול ישיבת פורום מועצה מס' 24
מתאריך כ"א אלול תשס"ח (21/09/08)

- 12 -

מר אתיאל:

שלום.

דבר ראשון אני רוצה לפתוח בלהגיד תודה. ישנם פה אנשים כמו עידן, כמו דובי שמגיע לו מזל טוב, ולהגיד דבר ראשון תודה על ההתכנסות הזאת ועל עבודה. אנו קיבלנו אותם לתפקיד. אני אישית היתי בתפקיד לפני שהם נכנסו, ואני אומר שהכניסה הזאת הכניסה רוח חדשה. ודבר ראשון לפתוח בפרגון האמיתי שמגיע לעידן ולדובי- שעושים את הדברים בצורה אמיתית וזכה וטובה ומכל הלב.

דבר שני, אני רוצה לספר על בחורה בשם רחלי. רחלי חיימוב- חניכה של תנועת בני-עקיבא בסניף קרית שלום. צמחה בסניף, היתה חניכה- מהילדות שהסתובבו בסניף. יום אחד באה הקומונרית שלה, קראו לה עטרה, תפסה אותה ואמרה- בואי תכנסי פנימה, תכנסי אלינו, תהיה חלק מאתנו. לפני שבוע ישבתי עם רחלי, רחלי היום היא הקומונרית של סניף קרית שלום. היא סיימה תיכון, והיה לה ברור שהדבר הראשון שהיא עושה אחרי התיכון זה להקדיש שנה להיות קומונרית בסניף. וישבתי עם אותה רחלי פעם ראשונה, ישיבה של תחילת שנה- לשמוע מה בתכנון. שאלתי אותה- רחלי, מה המשימה הראשונה שלך? הגעת לסניף, רחלי חיימוב, הסניף שלך, מטר מהבית, באמת מטר מהבית, את מכירה הכל, מה עכשיו את עושה? רחלי אמרה- מאוד פשוט: אני בודקת מי לא מגיע לסניף ולמה. אמרתי לה: מצויין, אבל אל תבדקי רק מי לא, תעשי לך רשימה מסודרת בדיוק, מי עוד את רוצה שיגיע לסניף, ואני רוצה לראות אותו, ותתני לי אחרי כן גם דיווח- עם מי דיברת ומתי, ולראות איך הדברים מתקדמים, כי זה מה שחשוב לנו. ואותי מה שריגש- זה לשמוע ממנה שזה מה שחשוב לה. לשמוע אותה, שהיא עברה את הדרך הזאת, ואני לא צריך לספר לכם על המשפחה שלה ועל השכנים שלה- שלא הגיעו לסניף בני עקיבא אלא לכמה מקומות אחרים, קצת פחות מלבבים, ואני לא אפרט. אותי זה ממש ריגש, לראות אותה שצמחה, ובאה אלי לחדר ככה עם החולצה, ומספרת על זה, זה היה שווה בשבילי הכל.

רחלי זו, שגדלה בקרית שלום- בעיני זו זכות שלנו שהיא תוצאה של כמה דברים שקורים בתקופה האחרונה בדרום תל-אביב, ועליהם אני רוצה להרחיב בקצרה.

הפרוייקט הראשון- שהתחיל לפני מספר שנים- שמו גרעין יהונתן. גרעין יהונתן זה גרעין למנהיגות מקומית שפועל בכל הסניפים שלנו בדרום תל-אביב, והחידוש המרכזי שלו- זה שהוא פועל בתוך בתי הספר בצורה ממוסדת. גם בצייטלין, גם בתיכון ראשית, יש לנו פעילות- שחבריה באים עם חולצת תנועה לשעת מערכת- שמנהלי בתי הספר מקצים לנו. הם אפילו משלמים לנו על זה שעת מערכת, ומאפשרים לנו להכנס בצורה משמעותית וטובה לתוך בתי הספר. זה בעיני חידוש מאוד מרענן.

בזכות גרעין יהונתן אנו רואים שתי תפוקות מרכזיות בעבודה שלנו: א. צמיחה של כ-100% במספר החניכים בדרום תל-אביב, שזו צמיחה שאני חושב שתוך כמה שנים זה מדהים. ונתון שני- שהוא לא פחות מדהים, שזה בשפה של תנועות הנוער- במקום מדריכי חוף יש לנו מדריכי פנים.

**פרוטוקול ישיבת פורום מועצה מס' 24
מתאריך כ"א אלול תשס"ח (21/09/08)**

- 13 -

בעברית, סניפים שעד היום שמחו תמיד על המדריכים מהסניפים החזקים- שיבואו להחזיק אותם, תוך שנים בודדות- היום כל המדריכים, וכשהם באים אלי- חסר לי מדריך, אני אומר להם, אני לא מוכן, המדריכים שלכם מבפנים, זה המפתח בעינינו להצמחת מנהיגות מקומית שתישאר בשכונה, וזה גרעין יהונתן.

פרוייקט נוסף הוא פרוייקט שברוך ה' יש לו כבר שם-גרעין בנות שרות שלנו בשכונת התקווה- בשיתוף בת עמי, שזה בנות שרות שבאות ופועלות במערכת החינוך והרווחה בשכונת התקווה, שלמה מכיר אותן היטב. גם כאן ברוך ה' יש לנו שתוף פעולה מאוד טוב עם כל האגפים, עם המרכז הקהילתי, עם האנשים, וברוך ה' אנו רואים שם דברים מאוד מאוד יפים. לשמחתנו- בשכונת התקווה גם זכינו למבנה, שעוד לא נכנסו אליו אבל לשמחתנו. וכאן אנו נוגעים בנקודה כואבת, חניכי בני עקיבא בדרום תל-אביב על פי רוב יושבים בתוך מקלטים. למה הם במקלטים כשמלחמת המפרץ עברה- אני לא יודע, אבל זו המציאות. 3 סניפים שלנו בדרום תל-אביב הם במקלטים. לאחד מהשלושה מצאנו כבר פתרון, אבל ה-2 האחרים, עדיין הילדים צריכים לרדת למקומות טחובים. יש לנו שם בעיות, אני לא צריך לפרט מה החסרונות של זה. זה משהו שלנו ברמה האישית מאוד כואב, ואנו נשמח לשינוי.

הדבר השלישי שגם התחדש אצלנו השנה זה הקיבוץ העירוני, גרעין סטודנטים, שבו בוגרות שגדלו אצלנו בשכונת התקווה, היו בשרות לאומי בשכונת התקווה באותו גרעין שרות לאומי שדיברנו עליו קודם, החליטו שהן עושות מעשה ובאות לשכונה- להמשיך גם את מה שהן עשו בשנת ההתנדבות. בסיוע באמת משמעותי של עידן פתחנו שם דירה שבה הם יגורו, ויפעלו בשיתוף בית דני בתוך הקהילה, דבר שבעיני הוא באמת מדהים, כי הוא יוצר המשכיות- תנועת הנוער לא מסתיימת אצלנו בכתה יב' אלא ממשיכה. ממשיכה בפרוייקט הזה וממשיכה בגרעין משפחות של בוגרי סניף רמת-אביב, כשבוגרים של הסניף החליטו: אנחנו חוזרים, פועלים ליד הסניף, פועלים בשיתוף הסניף, בשכונה, שזה בעינינו הברכה הכי גדולה- לראות את החיבור בין חניכים בחבריה א'- הקטנים- בכתה ד', שמתחברים לבוגרים של הסניף ויוצרים בעצם מסכת ארוכה ושלמה. זה ככה על קצה היריעה. 8 סניפים יש לנו בתל-אביב, שאנו שמחים שהם גדלים ופורחים, ואנו מקווים שזו ההתחלה, שאנו רק בהתחלה. למרות שבני עקיבא כבר 80 שנה, ולדעת גם בתל-אביב כבר כמעט 80 שנה, בעינינו אנחנו מתחילים כל בוקר מחדש.

מר עידן גביש:

תודה לאתיאל.

אני רוצה להזמין את יפעת מהנוער העובד והלומד.

**פרוטוקול ישיבת פורום מועצה מס' 24
מתאריך כ"א אלול תשס"ח (21/09/08)**

- 14 -

גב' יפעת:

אני יפעת, ואני מרכזת את הפעילות של הנוער העובד והלומד ודרור ישראל בעיר תל-אביב יפו. אני אנסה להגיד בקצרה מספר דברים על הפעילות שלנו, מי אנחנו ומה אנחנו.

הדבר הראשון שאני רוצה להגיד- ברמת המושגים, רק כדי שנדבר על אותם מושגים. לפני 11 שנה הנוער העובד והלומד החליט לחזור לעיר תל-אביב יפו ולהשקיע הרבה ממשאביו בתוך העיר עצמה. ולשם כך אנו הבאנו לכאן כ-100 בוגרים שחיים היום בקיבוץ. אני רק אסביר את המושג קיבוץ, כי נראה לי שהוא מתחיל פה קצת להתבלבל. קיבוץ זה לא התקבצות של אנשים באותו מקום, קיבוץ נשאר עדיין- כל עוד לא פרקו אותו לגמרי, הוא עדיין מקום שיתופי, סוציאליסטי, זה התפקיד שלו. ואני מברכת על כל ההתקבצויות השונות של התנועה, שלא יישמע אחרת, רק צריך להבהיר פה קצת את המושגים.

אנו הקמנו לפני כשנתיים, ובצורה רשמית אני מקווה שבשנה שמגיעה אלינו יקרו שני קיבוצי מחנכים עירוניים. האחד יושב באביגל- ביפו ד', השני יושב בשכונת שפירא בבעל העקדה, ששם בעצם אנו מאכלסים כ-100 בוגרים, שמתוכם- 50% עובדים בעיר תל-אביב יפו. הרעיון של ההקמה של הדבר הזה פה בתל-אביב הוא בעיקר בדרום העיר, שם אנחנו גרים. הפעילות שלנו בעיקר- כולה אפשר להגיד, חוץ מקן מרכז, שזה הקן הקלאסי שכולכם מכירים וצמחתם- מי צמח בתנועות הנוער, ועליו אני פחות אפרט, פעילות ענפה של 250 היום. הוא נמצא במבנה בבית ספר "הצוריי", שם נמצא גם בית הספר הראשון של הנוער העובד והלומד- בית ספר דב הוז, בית ספר מקצועי. ובעצם אנו החלטנו לשזור את החיים שלנו כאן. היום אנו נמצאים מגילאי 26 עד 45, גרים כאן וחיים את חיינו כאן. זה בקצרה על המגורים שלנו ועל החיים שלנו פה בתוך העיר, כשהמרכז שלנו הוא חינוך, כשהחינוך נעשה ברובו בהתנדבות.

בצד השני של הדף שחילקתי- אני אציג בקצרה את הפעילות שלנו. אפשר לבוא ולומר שב-7 השנים האחרונות, מקן מרכז אנו בעצם צמחנו בכ-200% במספרי החניכים. היום תנועת הנוער העובד והלומד היא התנועה השניה בגודלה בעיר תל-אביב יפו, היא מביאה בתוכה 3,000 חניכים. אנו עובדים במבנה ב"הצוריי", שם נמצא בית הספר דב הוז- שיש בו תלמידים בסיכון. קן תל-אביב מרכז- שהוא קן תנועתי קלאסי, כמו שבט, סניף, מחנה, כל דבר שהוזכר כאן. ביד אליהו אנו בעצם פועלים בתוך עירוני ט' ובתוך בית ספר יסודי "גיבורי ישראל"- כשאנו עושים פרויקט בגובה העיניים, שזה פרויקט חונכים, בעצם של מרכזי למידה וחיזוק מיומנויות למידה, כאשר מי שמלווה אותם זה חבריה שיש להם תואר ראשון בחינוך כבר, והם בעצם בוגרים שחיים בעיר הזאת ופעילים כבר מספיק שנים.

אנו עושים את פרויקט "גמלה", שזה גימלאים למען אתיופים, שזה כבר פרויקט שהתרחב- יחד עם הסוכנות היהודית. זה פרויקט שבעצם אנשים בוגרים- מבוגרים- לוקחים על עצמם ילדים מגן עד תיכון, ובעצם מלווים אותם בבית- בהעשרה חינוכית. זה מתקיים בעיקר בשפירא, התקווה וביפו. וכמובן מרכז הפעילות החזק שלנו והגדול, ושם שמנו את רוב משקלנו- כתוצאה

**פרוטוקול ישיבת פורום מועצה מס' 24
מתאריך כ"א אלול תשס"ח (21/09/08)**

- 15 -

מהקמתו של הקיבוץ, זה בעצם ביפו. ביפו אנו עובדים בעיקר בשיתוף פעולה עם מספר מחלקות במינהל החינוך. השנה הולכת לקום בלב יפו- שזה מרכז מנהיגות לנוער, תיכונית- בית ספר והשלמת השכלה למעל גיל 18, ועוד כותת אולפן למבוגרים באוכלוסיה של עולי העדה האתיופית- לבקשת העירייה. באביגל, שכנראה הפעילות תהיה גם ביפו ג' ובנווה גולן, בשנה הנוכחית אנו ממשיכים את הפרוייקט של שנה שעברה, ובעצם יש שם מרכז לצעירים עם כותת ספציפית לעולי העדה האתיופית, לעולי הפלשמורה, של כותת ז-ח', שאנו בעצם מחזקים אותם בלימודים, עם ארוחת צהרים חמה וכל מה שצריך כדי להשתלב עד שעות הערב. לגילאי ד-ו' עם ארוחת צהרים חמה, בשיתוף עם בית ספר איתמר בן אב"י, אנו עושים שם מרכז למידה, שהוא כמובן מתרכז לא רק בלמידה, והכל כתוב לכם בדפים. יש לנו את סניף "המחדשים", שבעצם כך הוקם הנוער העובד, על ידי נוער עובד- עד 1954 שנעשה האיחוד בין התנועה הלומדת לתנועה העובדת. אני חושבת שהיום העיר היא העיר המובילה בפניות של בני נוער לעזרה בניצול בני נוער בעבודה. אנו מייצגים אותם בבתי המשפט, יש לנו את הזכות הזאת. הסניף הגדול נמצא באביגל ביפו.

השנה, בערך אחרי החגים, ייפתח בעג'מי- שיכוני קדם, הקן הערבי. אנו חוזרים לעבוד עם האוכלוסיה הערבית- כפי שהיה לפני 6 שנים ביפו, בשיתוף עם המשלמה. ו"מגן אברהם", ששם אנו בעצם מקיימים מספר תכניות. תכנית אחת היא תכנית "מפנה"- כשיש לנו כותת אולפן- דרור לפליטי אפריקה. זה פועל כבר שנה שניה ואנו מלווים אותם גם בתוך השכונה עצמה, בשפירא. יש לנו תכנית מאמץ עם קידום נוער, שאנו בעצם עובדים עם כותת ז'-ח'- ערבים ויהודים, עם ארוחת צהרים, ובשיתוף כל הגורמים שמלווים את הנער/נערה בגילאים האלה.

לסיכום אני אגיד, שמה שחרוט על דגלנו זה- שביתנו פתוח לכל נערה ונער. הייחוד שלנו הוא בזה שאנו מאוד מגוונים. בכך שתנועת הבוגרים הגדולה בישראל נמצאת בנוער העובד והלומד. יש לנו את היכולת, האפשרות ואת כל המשאבים ללכת ולהיות בהרבה הרבה מקומות ויעדים של אוכלוסיה, וזה הרעיון שלנו, זה הרצון שלנו. שתהיה לכולנו שנה טובה ושנת פעילות מבורכת.

מר עידן גביש:

תודה ליפעת.

אני רוצה להזמין את אחרון המציגים, את שי מהנהגת צופי תל-אביב יפו- תנועת הצופים.

מר שי:

שלום לכולם.

ראשית אני אגיד שחשוב לי שכל הנציגים של תנועות הנוער שנמצאות כאן ידעו. אני עבדתי בכמה תנועות נוער, ושיתוף הפעולה יותר חשוב מהיריבות. היריבות היא חשובה- כדי שבאמת נוכל כולנו

**פרוטוקול ישיבת פורום מועצה מס' 24
מתאריך כ"א אלול תשס"ח (21/09/08)**

- 16 -

להגיע להצלחה, אבל גם שיתוף הפעולה צריך להעשות באותם קווים מקבילים. אני מקווה מאוד שאנו נצא מכאן ובאמת נתחיל לשתף פעולה, ואולי זה יחלחל גם למטה.

משום מה כמעט כל תנועות הנוער חוגגות השנה יום הולדת עגול במספר זה או אחר. תנועת הצופים חוגגת השנה 90 שנה, וגם הנהגת צופי תל-אביב חוגגת השנה 90 שנה, והיום אנו נמצאים במצב של 8,500 ואפילו קצת יותר חניכים בעיר תל-אביב יפו, וזה מתוך 60,000 חניכים בארץ. אנו היום ב-19 שבטי צופים בעיר, בפריסה גדולה מאוד על העיר, כשכרגע השנה ובשנים הקרובות- חלק מהחזון שלנו זה באמת ההתמקדות בשבטי דרום העיר. אנו היום, בשיתוף גורמים- גם עירוניים וגם תנועתיים, נכנסים לפעילות בדרום העיר, בפרוייקט שבטי דרום, כשהפרוייקט בעצם מגיע מנקודת הנחה שהילד צריך מקום- חוץ מימי הפעילות הרגילים, היומיים הרגילים, צריך מקום להיות בו לאחר הלימודים. הרעיון של התכנית הוא – 6 ימי פעילות בשבוע, שני מרכזי למידה שיהיו בשבט עצמו- יומיים בשבוע, יומיים של חוגי העשרה, ויומיים של הפעילות הקלאסית שתיתן לילד, כל זה במיפוי – גם דרך בתי הספר, גם בקהילה, דרך סקרים שנעשה אל מול התיכונים ובתי הספר היסודיים.

חלק נוסף מהפעילות זה באמת להביא כח אדם איכותי יותר ובוגר יותר. היום- בשבטים שבהם מתחילים בפרוייקט, הממוצע הגילאי של רכזי השבטים הוא 28, והם כמובן אקדמאים, והרעיון הוא באמת להשקיע לטווח הארוך. שהעבודה של ריכוזי שבט תהיה לא עבודה זמנית לפני הטיוול ואחרי הצבא, אלא תהיה עבודה שבאים, עושים תהליך של כמה שנים, ומשאירים שבט חזק יותר. פרויקט נוסף שאנו עושים בהנהגה שלנו זה פרויקט שנקרא – פרויקט צמי"ד- צרכים מיוחדים. היום ההנהגה מפעילה בתוכה 150 חניכים עם צרכים מיוחדים, משמע – פיגור שכלי, אוטיזם, וההתמקדות שלנו השנה תתחיל להיות בצרכים מיוחדים מהסוג של קשיי למידה- השילוב הפרטני יותר. פחות שילוב בקבוצות- שם הגענו למיצוי מסוים, אם כי כמובן שאנו נמשיך גם בעבודה הטובה שאנו עושים שם, אבל יותר שילוב פרטני כחלק מלהבין את העניין וחלק מלחבק את החניך, שלפעמים לא מוצא את עצמו בתוך הקבוצה. זאת כמתן כלים למדריך וכמתן עשיית מיפוי בשטח.

דיברנו גם על אלימות, ואני אנסה להתמקד גם בנושא הזה של אלימות. תנועת הצופים היום בונה תכנית למיגור האלימות- בשיתוף עם חברת גישור ומשטרת ישראל- האגף לנוער, והרעיון הוא כרגע באמת להתמקד בנושא הזה, זו אחת המטרות שתנועת הצופים שמה לעצמה על הדגל. והנושא הזה של מיגור האלימות על ידינו בתור הנהגה, בא לידי ביטוי גם בשילוב הפרטני שדיברנו עליו קודם. הילד מוצא את עצמו בתוך מסגרת חינוכית, במקום להיפלט ולהתחיל לבעוט במערכת.

דבר נוסף זה צופי שבא, שילוב בני העדה האתיופית ביפו. פתחנו כבר קבוצה מאוד גדולה של העלייה של בני הפלשמורה- שהגיעה ליפו.

שבט איתן- ילדי עובדים זרים, שבט של 120 ילדי עובדים זרים- שעוברים פעילות רגילה לגמרי,

**פרוטוקול ישיבת פורום מועצה מס' 24
מתאריך כ"א אלול תשס"ח (21/09/08)**

- 17 -

מדריכים את עצמם, יש שם מרכזים צעירים, מדריכים, הכל עובד בצורה טובה. זה לגבי האלימות.

דבר אחרון שחשוב להגיד: הפעילות של הצופים בכלל, גם בצפון וגם בדרום, מנסה בימים אלה ליצור במוות למנהיגות הצעירה בעיר. אני חושב שאם אני כבר נמצא פה במועצת העיר, היום הזה של תנועות הנוער הוא מאוד מאוד חשוב, אבל חשוב שצמד המילים האלה תנועת נוער, יהיה בראשם במהלך 365 יום בשנה. כל פרויקט שיש לעשות בעיר, כל ארוע שיש בעיר- שהנוער יבוא בו לידי ביטוי. יש לנו נוער שהוא נוער טוב ואנו צריכים לתת לו אפשרות במה לבוא לידי ביטוי.

מר מזרחי:

אנו קודם כל מודים מאוד לנציגי תנועות הנוער, שבאמת פתחו בפנינו צוהר ואינפורמציה חשובה מאוד בנושא הזה. זה לא בכדי באמת שמועצת העיר מקיימת דיון, סה"כ יש למועצת העיר התייחסות בהחלט חיובית ואוהדת לטובת תנועות הנוער, אבל צריך מידי פעם להעלות את זה על סדר היום, לרענן, לומר שהנושא הזה נמצא, וצריך לחזק אותו וצריך להוסיף.

מר שומר:

אני רוצה להגיד משהו אישי, ואחר כך אני אגיד 2-3 משפטים. אני רוצה להגיד משהו אישי. כשאני היתי בן 15 הלכתי ללמוד בישיבת בני עקיבא בכפר הרווא"ה. במשך השנים שם היתי גם מדריך באלייכין, גם קומונר באלייכין, באליישיב, בחדרה, של בני עקיבא. אבל מה הסיפור האישי? באחד מימי שבת בבוקר כשהיתי בחמישית- אחרנו לתפילה. פגש אותי משה צבי נריה, מי שהיה אז הרב- ראש ישיבות בני עקיבא, ואמר לי: למה אחרת? מה? הבנות שלנו בכפר הן לא טובות? למה אתה צריך ללכת לקיבוץ, שלא אנקוב בשמו, של השומר הצעיר. אמרתי לו: אתה מתנגד לזה הרב? הוא אמר: לא, אני לא מתנגד, אבל למה צריך לאחר. אמרתי לו שלא היתי לבד, היתי גם עם הבנים והבנות של כפר הרווא"ה וגם של הקיבוץ. זה רק מראה. אחר כך היתי מרכז- קומונר של סניף מרכז תל-אביב משבט "חלוצים", והחברים הכי טובים שלי, שלא לדבר על הצבא, ובאמת בכל התקופה הזאת, הם באמת חבר'ה מתנועות הנוער, מהשומר הצעיר במיוחד, כי קשרנו אתם קשרים מאוד טובים ומיוחדים, ושלא לדבר על הצופים ועל הנוער העולה וכל התנועות האחרות.

ואני מאוד מאוד מברך על העניין הזה של הישיבה של המועצה. אני חושב שדווקא היום, כשאנו נמצאים בתקופה של טרום בחירות, אנחנו כן צריכים הינו לתת את הביטוי הרציני ביותר. בכל ישיבה שחברי המועצה משתתפים, וזה לא רק היום, אלא זה באמת- כפי שאמר כאן אחד החבר'ה, 365 יום בשנה.

אני רואה את עצמי כשליח- לא רק של בני עקיבא אלא של כל תנועות הנוער בתל-אביב ובארץ בכלל. והיו לי מספיק אפשרויות- בעבודותי השונות בממשלה ובעוד איזהשהו מקום- לעזור מאוד

**פרוטוקול ישיבת פורום מועצה מס' 24
מתאריך כ"א אלול תשס"ח (21/09/08)**

- 18 -

לתנועות הנוער. ואני רואה את עצמי שמוליק, כשותף, ואני מקווה שנמשיך גם להיות בשנים הבאות. אם לא, גם נעשה את העבודה, כי הכל תלוי מאוד בבחירה, ולזה אני לא מתייחס בכלל. אני מתייחס לעצם העבודה שתנועות הנוער עושות, ובמיוחד בתל-אביב. וצדק מי שאמר שחושבים שתל-אביב, היא עיר גם של בארים, גם של תנועות כאלה, גם של בחורים כאלה, גם של הפועל וגם של מכבי, ולא חשוב כרגע. זה ביתר שאת. דווקא החינוך שלנו עם החבר'ה האלה, ושיתוף הפעולה שאתה רואה כאן בין החולצה הכחולה, חולצת החאקי, החולצה הלבנה, השרוכים והכל, זה אחד הדברים היפים ביותר שיש לתת עליהם את הדעת.

אני רוצה לברך את שמוליק- באמת על העניין הזה של מועצת העיר, שבאמת מביאה את זה על סדר יומה. זה אחד הדברים החשובים. ולא בדרך אגב, אלא באמת ברצינות הגדולה. אני רוצה גם לברך את דפנה כמנהלת מינהל החינוך, ראש מינהל החינוך, ואת מר לייבה- המנכ"ל, ואת כל החברים שנמצאים כאן, חברי המועצה: דורון ספיר, מרדכי וירשובסקי, מאיר מוזס, מסלאווי וכל מי שנמצא פה. באמת תבורכו על כך. ובמיוחד את החברים שבאו לכאן בשם תנועות הנוער. אני מצהיר שעד כמה שאני יכול- הדלת שלי פתוחה בפניכם, ולא חשוב מאיזה תנועה אתם באים. אני חושב שצריך להיות פלורליסט, זה החינוך שקיבלתי כשהייתי צעיר, אבל גם בצה"ל קיבלנו את החינוך שהדלת היא פתוחה לכל אחד, ולא דווקא לתנועה שמאפיינת את הכפה הסרוגה או לא הכפה הסרוגה, כולם בפנים.

גב' בוכמן:

הדלת פתוחה בפני הפועל אוסישקין?

מר שומר:

גם בפניך.

באמת כל הכבוד ותודה רבה.

מר מוזס:

בגלריה שהציגו כאן היו חסרות לי כמה תנועות נוער שלא הצגתם, והן קיימות בתל-אביב. תנועת מכבי צעיר- שגם היא תנועה חינוכית. תנועת בית"ר. התנועות הימיות, תנועות הנוער הימיות- גם הן חלק מהגלריה של הנוער בתל-אביב. זה דבר אחד. האם אפשר לקבל גם עליהן כמה מילים? ואולי יש עוד כמה ריכוזי תנועות נוער שאנו יודעים? תסיימו את כל הגלריה.

דבר שני: הזכרתם אלימות בבתי הספר או בתנועות הנוער. אני רוצה להגיד - יותר גרוע זה ענין הסמים. האם שמתם דגש או אתם מתכוונים לשים דגש על הסמים? הסמים המסוכנים, בתנועות הנוער? אני כחבר מועצת עיריית תל-אביב מטפל בנושא, ואני יודע שנושא הסמים מתפשט והולך

**פרוטוקול ישיבת פורום מועצה מס' 24
מתאריך כ"א אלול תשס"ח (21/09/08)**

- 19 -

וגדל. ואני חושב שהתייחסות המדינה, עושים מאמצים, אבל לא מספיקים. מה המצב בתנועות הנוער בנושא הסמים- שיכולים לסכן- לא רק את צה"ל, את כל מדינת ישראל? תודה רבה.

מר לייבה:

צהרים טובים.

אני רוצה להגיד מספר משפטים:

אנחנו ראשית נותנים עדיפות גבוהה מאוד לתנועות הנוער. זה בא לידי ביטוי במשאבים, זה בא לידי ביטוי בתכנית העבודה-גם מבחינת תשתיות, וזה משום שאנו מאמינים באמונה שלמה- שלחברות בתנועת הנוער יש השפעה משמעותית על דרכו של הנער- הנערה ועל היותו אזרח, קודם כל תלמיד טוב, ובעיקר אזרח מועיל לחברה ולמדינה. אני חושב שהחולשה שלנו בתנועות הנוער מתמקדת בדרום, מפני שבצפון- כמעט כל הפוטנציאל שקיים- מגיע לתנועות הנוער, מה שלא קורה בדרום ובמזרח. והיעדים שנתתי הם יעדים ברורים מאוד לתנועות הנוער, להתמקד בהגדלה ובטיפוח הפעילות של תנועות הנוער ביפו, בדרום, במזרח, מפני שאנו חושבים שניתן להגיע להיקף של אפילו יותר מהכפלה של כמות הילדים שיכולים ליטול חלק פעיל בעניין.

ואנו עושים מספר פעולות בעניין, כי זה לא בא רק בגלל שאנו אומרים. זה יכול לקרות אם אנחנו נעשה תכנית פעולה- שגם נותנת עוד משאבים, ונתנו עוד משאבים – רק לטובת יפו, הדרום והמזרח. וגם ניסינו ליצור מתכונת שתתאים יותר לנוער ביפו, בדרום ובמזרח, כמו למשל- לא תנועת נוער רגילה עם פעילויות, אלא גם למשל מרכז למידה. או אפילו הפלגנו, ואני לא יודע אם זה קורה בפועל, אפילו ילד יכול להיות בתנועת נוער כשהוא גם ישחק בקבוצת כדורגל. אני חושב שהיכולת לייצר את האטרקטיביות לבני הנוער, והרבה פעילות ברמת המשפחה, והרבה פעילות ברמת פעילי הציבור, והרבה פעילות ברמת בתי הספר, ולייצר את המצב שזה יהיה IN גם באזורים האלה- להיות פעיל בתנועת נוער. אני חושב שיש לזה השלכה מאוד חשובה ואנו נתמיד בעניין הזה, נפתח את הנושא הזה ונשקיע בו, ואני מקווה שבסופו של דבר נכפיל ונשלש ונרבע את הכמות של בני הנוער שהם פעילים בתנועת הנוער גם באזורים הללו, זה יעד מאוד חשוב של העירייה. תודה רבה.

מר מזרחי:

אני רוצה להודות מאוד למר לייבה על דברי הסיכום שלו, ועל כך שבשנה הבאה ותקציב שנה הבאה באמת תהיה הרחבה של הפעילות. אנו באמת רוצים להודות.

**פרוטוקול ישיבת פורום מועצה מס' 24
מתאריך כ"א אלול תשס"ח (21/09/08)**

- 20 -

אני מבין שדפנה רוצה להוסיף.
אני רוצה להודות גם לעידן- גם על המצגת, גם על שיתוף הפעולה, וגם על כך שהביא את הנציגים לדיון המעניין הזה.

גב' דפנה לב:

קודם כל בשם מינהל החינוך אני רוצה להודות לשמוליק מזרחי על ההזדמנות להציג חלק חשוב, אבל לא את כל המירקם. ולכן, בעקבות דברי מר מוזס, אולי בהזדמנות הבאה, בעוד כמה חודשים, כשתהיה עוד פעם אפשרות לדבר על הנוער, נביא את כל המירקם, כי אנו באמת שמנו על דיגלנו את נושא הנוער. הדובדבן או הדבר הכי חשוב זה תנועות הנוער, אבל יש לנו גם פעילויות אחרות. ואנו בהחלט חושבים על רצף יום הלימודים- מהבוקר ועד הערב, כולל המרכזים הקהילתיים, כולל פעילויות אחרות שאנו יכולים לעשות, התנדבותיות כאלה ואחרות, ולגייס את הנוער אליהן.

אני מנצלת את ההזדמנות להגיד תודה למנחם, שיש לנו אצלו דלת פתוחה בנושא תקציבים. זה לא פשוט. גם בתשתיות- כפי שהוא אמר, וגם בפעולות, וזה בהחלט מינף ומאפשר את העבודה העצומה הזאת- כשאנו עם הפנים לדרום, למזרח, ליפו, במחשבה ששם אנו צריכים היום לעשות את העבודה הכי חשובה, ואנו משתדלים לעשות אותה.
תודה רבה..

מר מזרחי:

תודה רבה.
חג שמח לכולם.

הישיבה נעולה

מנחם לייבה
מנכ"ל העירייה

גלילה בן-חורין
מזכירת מועצה